

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9517/2022
27.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дара Хут, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, чији је пуномоћник Драгомир Настић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1321/21 од 16.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1321/21 од 16.03.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1321/21 од 16.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1321/21 од 16.03.2022. године, потврђена је пресуда Другог основног суда у Београду П 1759/20 од 06.11.2020. године којом је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је ништав и да не производи правно дејство уговор закључен између тужиоца, као купца и тужених ВВ и ББ, као продаваца, оверен код Трећег општинског суда у Београду под Ов. бр. .../.... дана 19.04.2009. године, о купопродаји објекта у изградњи – куће са основама темеља 8x12 метара, који се налази у улици ... број ... у ..., на делу од 3,10 ари, доњи део плаца гледано са уличне стране катастарске парцеле ..., уписане у ЗКУЛ ... КО ..., као и захтев којим је тражио да се обавезу тужени да му солидарно исплате износ од 10.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС са законском затезном каматом од 13.04.2009. године до исплате и којом је обавезан тужилац да туженима накнади трошкове поступка у износу од 146.250,00 динара. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да је ништав и да не производи правно дејство уговор закључен између тужиоца, као купца и тужених ВВ и ББ, као продаваца, оверен код Трећег општинског суда у Београду под Ов. бр. .../... дана 19.04.2009. године о купопродаји парцеле од 3,10 ари - доњи део плаца гледано са уличне стране катастарске парцеле ..., уписане у ЗКУЛ ... КО Кумодраж, који део је препарцелацијом добио број .../... површине 310 м/2 и којим је тражио да се обавезу тужени да тужиоцу солидарно исплате износ од 10.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС са законском затезном каматом од 13.04.2009. године до исплате. Тужбени захтев је одбијен применом члана 79. став 2. Закона о планирању у изградњи, члана 103. и 47. Закона о облигационим односима.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставом израженим у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као и ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужилац уз ревизију није доставио правоснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично правној ситуацији. Не постоји потреба за новим тумачењем одредбе члана 79. став 2. Закона о планирању и изградњи, који је важио у време закључења спорног уговора („Службени гласник РС 47/03...39/09), нити члана 103. и члана 47. Закона о облигационим односима.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.10.2014. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 10.500 евра, у динарској противвредности.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић